

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Ceban Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;

Bejenari Dmitri Xxxxx, născut la xxxx, originar
și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 28.07.2016 – 18.05.2019;*
- 2. instanța de apel: 04.06.2019 – 24.02.2020;*
- 3. instanța de recurs: 30.06.2020 – 25.11.2020.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 18 mai 2019, Ceban Mihail și Bejenari Dmitri învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, au fost achitați din motivul că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

S-au respins ca neîntemeiate cerințele procurorului cu privire la încasarea de la inculpații Ceban Mihail și Bejenari Dmitrii în mod solidar în venitul statului cheltuielile judiciare în sumă de 57 (cincizeci și șapte) lei pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, și anume pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 91/D din 24.03.2015.

2. În sentință prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Ceban Mihail și Bejenari Dmitri, au fost învinuiți de faptul că, la data de 16 ianuarie 2015 aproximativ de la ora 22, aflându-se în beciul gospodăriei lui Ceban Mihail, situat pe str. Xxxxx, sat. Xxxxx, raionul Xxxxx, cu scopul privării de libertate pe Topal

Grigorii îl țineau forțat pe ultimul, aproximativ de la ora 22 până la ora 23, prin care fapt, l-au privat pe Topal Grigorii de libertatea de circulație.

Acțiunile lui Ceban Mihail și Bejenari Dmitri în cadrul urmăririi penale au fost calificate pe art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, săvârșită de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Ceadâr-Lunga, Cebotari O., prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpații Ceban Mihail și Bejenari Dmitrii să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal și să li se stabilească fiecăruia pedeapsa de 5 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilindu-le termenul de probațiune de 4 ani.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b), c), f) Cod penal, să se oblige inculpații să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să nu frecventeze anumite locuri, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, să participe la programe probaționale.

3.1. În motivarea cererii de apel a indicat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a dat o apreciere cuvenită probelor, prezentate și cercetate în cadrul examinării prezentei cauze penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, verificând materialele dosarului și argumentele cererii de apel, ascultând opiniile participanților la proces, a considerat că apelul procurorului este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele temeiuri.

În ședința de judecată a instanței de apel, la demersul părții acuzării au fost cercetate și date citirii următoarele materiale ale cauzei: ordonanța de ridicare din 17 ianuarie 2015; procesul-verbal de ridicare a hainelor din 17 ianuarie 2015; procesul-verbal de examinare a obiectelor din 17 ianuarie 2015; recipisa din 03 februarie 2015 a lui Topal G.; informația din 17 ianuarie 2015; plângerea lui Topal Grigorii din 17 februarie 2015; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.03.2015 cu planul-schemă; ordonanța de ridicare din 09 martie 2015 și procesul-verbal de ridicare din 09 martie 2015; ordonanța de ridicare a mostrelor pentru cercetarea comparativă din 11 martie 2015 și procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru cercetarea comparativă din 11 martie 2015; raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 24.03.2015; raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 24.03.2015; raportul ofițerului superior al SUP IP Ceadâr-Lunga căpitan de poliție, Capanji N. din 17 martie 2016; procesul-verbal de confruntare din 04 aprilie 2016 între martorul Topal Grigorii și bănuitul

Bejenari Dmitri; procesul-verbal de confruntare din 04 mai 2016 între partea vătămată Topal Grigorii și bănuitul Ceban Mihail; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 mai 2016 cu participarea bănuitului Ceban Mihail; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 mai 2016 cu participarea învinuitului Bejenari Dmitri; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 mai 2016 cu participarea părții vătămate Topal Grigorii; materialul nr. 65 din 17 ianuarie 2015; avizul pe faptul mesajului telefonic nr. 65 din 17 ianuarie 2015; informația înregistrată în Registrul nr. 2 din nr. 65 din 17 ianuarie 2015; cererea lui Topal Grigorii din 17 ianuarie; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 ianuarie 2015; ordonanța de punere sub învinuire pe Ceban Mihail Piotr din 15 iulie 2016; tabelul fotografic anexat la procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 09 martie 2015.

De asemenea, în ședința de judecată a instanței de apel, la demersul părții apărării, avocatul Ahmedov R., au fost cercetate și date citirii următoarele materiale ale cauzei: raportul expertului nr. xxxx din 25 martie 2015; raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 13 martie 2015; plângerea procurorului or. Ceadâr-Lunga, Pamujac I. asupra procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Ceban Mihail din 17 februarie 2015; ordonanța de scoatere a bănuitului Ceban Mihail de sub urmărirea penală din 12 iunie 2015; procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Topa Grigorii din 02 februarie 2015 în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional; cererea lui Topal G. V. din 29 ianuarie 2016; revendicarea în privința lui Ceban Mihail din 04 martie 2015; caracteristica lui Ceban Mihail; hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 03 februarie 2016 și rechizitoriul.

Apreciind toate probele prezentate în cauză din punct de vedere al concludenței, veridicității și suficienței, instanța de apel a considerat că în acțiunile inculpaților Ceban Mihail și Bejenari Dmitri ipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Supunând aprecierii declarațiile părții vătămate, date în ședința de judecată a primei instanțe și a instanței de apel din punct de vedere al veridicității și concludenței, instanța de apel a menționat că aceste declarații sunt neconsecutive, contradictorii și se combat prin declarațiile inculpaților și prin materialele dosarului penal.

Apreciind declarațiile inculpaților Ceban M. și Bejenari D. în ansamblu cu declarațiile părții vătămate în partea privațiunii acestui a de libertate, date de către aceștia în ședințele de judecată, instanța de apel a menționat că, aceste declarații sunt consecutive și coroborează cu materialele dosarului și combat complicitatea inculpaților la comiterea acestei infracțiuni.

Supunând aprecierii procesul-verbal de cercetare la fața locului, instanța de apel a menționat că în acesta nu se indică că au fost depistate careva mijloace, cu

ajutorul cărora ușa beciului putea fi strâns închisă pe dinăuntru.

În plus, despre faptul că au închis nu până la capăt ușa de la beci din motivul că în ianuarie era frig, inculpații au spus de la început, adică pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești.

Pe lângă aceasta, pe imaginile fotografice, făcute în cadrul reproducerii declarațiilor la fata locului se vede clar că ușa de la beci era veche.

În legătură cu aceasta, instanța nu a avut temei de a nu crede inculpații în partea faptului că ușa nu a fost închisă și nu au fost careva impedimente pentru partea vătămată ca să iasă din încăpere.

Astfel, instanța de apel a considerat că de către partea acuzării nu a fost dovedit faptul că ușa chipurile a fost închisă, ca o metodă de privațiune de libertate pe partea vătămată Topal G.

Mai mult ca atât, instanța de apel a susținut concluzia instanței de judecată că, ușa chipurile a fost închisă, ca o metodă de privațiune de libertate pe partea vătămată, de asemenea nu se indică în învinuirea, înaintată inculpaților.

Astfel, în rechizitoriul se indică faptul că, inculpații „cu forța îl țineau pe ultimul”, însă cum anume îl țineau, prin care mijloace, prin ce metodă, în învinuire nu se indică.

De asemenea, în rechizitoriu nu se indică care anume violență a fost aplicată față de partea vătămată pentru a-l ține și prin ce această violență s-a manifestat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri prin care inculpații Bejenari D. și Ceban M. să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani fiecaruia, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b), c¹), f) Cod penal, de a obliga inculpații:

a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent;

b) să nu frecventeze anumite locuri;

c¹) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent;

f) să participe la programe probaționale.

În motivarea recursului ordinar declarat partea acuzării menționează că, concluzia despre vinovăția inculpaților permite să facem următoarele probe: declarațiile părții vătămate Topal G., declarațiile martorului Topal M., procesul-verbal

al confruntării efectuată între Topal G. cu inculpații Bejenari D. și Ceban M.; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 11.05.2016, unde partea vătămată a indicat, și a arătat că la 16.01.2015, aproximativ la orele 22 inculpații aflându-se în subsolul casei de locuit lui Ceban M. situată pe str. Xxxxx, s. Xxxxx, raionul Xxxxx, l-au reținut cu forță, privind libertatea de circulație; raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 24.03.2015, actul examinării medico-legale nr. xxx din 27.01.2015; procesele-verbale de examinare la fața locului din 17.01.2015 și din 09.03.2015; raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr. 210 din 24.03.2015.

Astfel, cumulul probelor expuse permite de a concluziona, că vina inculpaților este dovedită integral, întru-cât, probele prezentate de partea acuzării, sunt consecvente, nu conțin careva contradicții substanțiale și se completează reciproc.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, procurorul semnalează în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 6) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *instanța de apel nu s-a*

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând textul deciziei recurate, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apelul procurorului, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

De asemenea, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, bazându-se pe aceleași probe descrise în sentință, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Mai mult, instanța de apel a cercetat și probele suplimentare la demersurile înaintate de către partea acuzării și apărării.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpaților Ceban M. și Bejenari D. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, lecturând materialele cauzei, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpaților nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, nefiind prezente suficiente probe care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse lui Ceban M. și Bejenari D.

În recursul înaintat procurorul menționează despre lipsa căror-va argumente care ar sta la baza achitării lui Ceban M. și Bejenari D., caracterizând decizia instanței de apel ca fiind una pripită și neîntemeiată. În susținerea acestei afirmații, autorul

recursului face trimitere la aceleași probe administrate în ședințele judiciare în cadrul instanței de fond și de apel, considerând astfel că, instanțele de judecată rejudecând cauza, urmează să pronunțe o hotărâre de condamnare. Însă, recursul în cauză nu conține o motivare valabilă pentru a constata existența erorilor de drept, care ar fi afectat iremediabil soluția de achitare, afirmația privind emiterea unei hotărâri pripite și neîntemeiate rămânând una declarativă.

Colegiul penal notează că, instanța de apel și-a argumentat just concluziile privind lipsa în acțiunile lui Ceban M. și Bejenari D. a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților Ceban M. și Bejenari D., Colegiul penal nu a identificat vre-o eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiului de casare invocat și prevăzut la pct. 6 alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, în cauza penală privindu-i pe **Ceban Mihail Xxxxx și Bejenari Dmitri Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana